[Socialministeren.]

Den udvikling, der er i gang på dette område, er i lovforslaget bl. a. markeret ved, at betegnelsen opdragelseshjem er forladt til fordel for den mere neutrale betegnelse børne- og ungdomshjem.

En gren af børne- og ungdomsforsorgen, som i de senere år i særlig grad har påkaldt sig opmærksomheden, er de institutioner, der tager sig af at hjælpe forældrene med pasning af børnene i dagtimerne: vuggestuer, børnehaver og fritidshjem. Udviklingen af bysamfundene og erhvervslivets industrialisering med øget anvendelse af kvindelig arbejdskraft har bevirket en kraftig forøgelse af behovet for sådanne institutioner. Samtidig er der i befolkningen en øget interesse for den pædagogiske betydning, ophold i børnehaver kan have. Denne udvikling har bevirket et stærkt stigende behov for pladser i institutionerne, et behov, som det hidtil ikke har været muligt at imødekomme fuldt ud.

Udbygningen af daginstitutionerne har hidtil i meget høj grad hvilet på private kredses initiativ. Regeringen har ikke noget ønske om at bryde denne linje, men håber tværtimod på dette som på andre områder af børne- og ungdomsforsorgen, at der fortsat vil være kredse i befolkningen, som har interesse for at tage børneforsorgsopgaverne op.

På den anden side kan det offentlige ikke se bort fra sit ansvar for, at opgaverne løses. I første række må det være de kommunale børne- og ungdomsværn, som varetager dette ansvar, men gerne på den måde, at de samarbejder med de private foreninger, organisationer o. lign. I lovforslaget er der derfor indsat en udtrykkelig bestemmelse om, at børne- og ungdomsværnet skal sikre tilstedeværelsen af fornødne daginstitutioner og socialpædagogiske fritidsforanstaltninger. Der sigtes hermed ikke blot til børnehaver, vuggestuer og fritidshjem, men også til en sund fritidsbeskæftigelse for børn og unge i fritidsklubber, ungdomsklubber, legesteder o. lign.

En nydannelse inden for daginstitutionernes område er en bestemmelse om adgang til at anerkende formidling af privat dagpleje som led i en vuggestues, en børnehaves eller et fritidshjems virksomhed eller som selvstændig institution. Man håber herved i en vis udstrækning at kunne udnytte den reserve af mulighed for pasning af børn i dagtimerne, som utvivlsomt eksisterer i private hjem med hjemmegående husmødre. Denne formidling af kvalificeret dagpleje kan måske også bidrage til bedre

[Socialministeren.]

indseende med de dagplejeforhold, som pladsmangel på institutionerne har givet grobund for.